

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20
261—Γραφείον ὁδ. Ἐρμού—264

Αιτήσεις πρὸς ἐγγραφήν συνδρομητῶν, μὴ συνοδωμέναι ὑπὸ τοῦ τιμήματος τῆς συνδρομῆς, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

ΜΕΤΑΒΟΛΗ εἶναι γεγραμμένη ἐπὶ πάντων τῶν ἀνοφλίων τῶν διαφόρων θυρῶν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου—μεταβολὴ τῆς μᾶλλον ἀντιφατικῆς καὶ καταπληκτικῆς φύσεως, καὶ τῆς ὁποίας ἔχομεν καθεκάστην λυπηρὰ παραδείγματα. Ὁ ἄνθρωπος ὁ γεννηθεὶς ἐν πενίᾳ ἀποθνήσκει ἐν κατοχῇ τῶν ἀγρῶν ἐφ' ὃν ἐν τῇ νεαρᾷ αὐτοῦ ἡλικίᾳ ἐκέρδιζε τὸν ἄρτον ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου του. Ὁ κληρονομικὸς κάτοχος μεγάλων κτημάτων ζῆ ἵνα ἴδῃ ταῦτα, ὡς διαλυομένης ὀπτασίας, ἀμαυρούμενα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του. Ὁ ἐπιμελής καὶ ἐπιτυχὴς ἔμπορος ὁ προσδοκῶν δύναν βίου ἡμερόν, βλέπει τὰ τῆς φιλοπονίας του κέρδη καταπίπτοντα ἐνώπιον ἐμπορικῆς τινος τυφώσεως, καὶ ἀντὶ τ' ἀπολαύσῃ τοῦ καρποῦ τῶν κόπων του, πρέπει νὰ τελειώσῃ τὰς ἡμέρας του συντελών ἴσως εἰς πλουτισμὸν ἐκαίνων παρ' ὧν εἶδε τὸν ὄλεθρον. Ὁ πατὴρ εὐέλπιδος οἰκογενείας, ἐφ' ἧς ἐδαπάνησε χρόνον, πόνον καὶ χρήματα τὰ μέλη τῆς ὁποίας πρόσεδόκα ἐν τῇ ματαιοδοσίᾳ του, ὅτι θὰ ἦσαν οἱ ἰδρυταὶ ἐνδόξου οἴκου, καὶ θὰ μετῆγαγον εἰς μεμακρυσμένας γενεὰς τὰ ὀνόματα καὶ τὰς ἀρετὰς προγονικῆς ἀρχαιότητος, ζῆ ἵνα κομίσῃ ἐν ἑκάστον τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς τὸν τάφον, καὶ ἀποθνήσκει, καταλείπων πᾶσαν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν εἰς ἕνα οὐδύλας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ γεννηθέντα, καὶ ὅστις μόνον παρίσταται ὡς πρῶτος πενήθων χάριν ἀπλῶς δημοσίας εὐπρεπείας. Τοιαῦτα εἰσὶ τινὰ ἐκ τῶν παραδειγμάτων τῶν μεταβολῶν τοῦ βίου.

Ἀλλὰ, χριστιαναι, ὁ καλύπτων ὑμᾶς θόλος δὲν εἶναι τὸ ἀστερόεν στερέωμα, ἀλλὰς θὰ εὐλατῆσθε ἐπὶ τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης. Ὑμῶν ἐστὶ τὸ λαμπρὸν κυανῶν τόξον τοῦ παραδείσου, ἐνθα ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης λάμπει· ἐνθα ὁ λαμπρὸς καὶ ἐω-

θινὸς ἀστὴρ ἀείποτε στίλβει, ἐνθα δὲ νύξη δὲν σκοτίζουσι οὐδὲ τρικυμῖαι μυκῶνται. Διὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος λέγει: «ἀλλὰ μενοῦνγε καὶ ἠγοῦμαι πάντα ζῆμιαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην καὶ ἠγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω, καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ γινῶναι αὐτόν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, εἰ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.»

Η ΚΥΠΡΟΣ

Ἡ προσάρτησις τῆς νήσου Κύπρου εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἦν ἐν τῶν πραξικοπημάτων πολιτικῆς ἐν τοῖς ὁποίοις τέρπεται ὁ λόρδος Βήκονσφιλδ. Ἡ Κύπρος ἦτο ποτὲ ἐν τῇ κατοχῇ τῆς Ἀγγλίας ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Ῥιχάρδου τοῦ Λεοντοκάρδου διαθέσαντος τῆς κτήσεως ταύτης ὑπὲρ τοῦ Guy τοῦ Lusignan. Μετὰ ταῦτα ἡ νήσος ἐκτίθη ὑπὸ τῶν Γενοουσιῶν, εἶτα δὲ ὑπὸ τῆς Ἑνετικῆς Δημοκρατίας, τέλος δὲ κατεκτήθη ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀρχομένης τῆς δεκάτης πέμπτης ἑκατονταετηρίδος. Ἡ νήσος Κύπρος ἔχει ἔκτασιν μεῖζονα τῆς Κρήτης, εἶναι δὲ λίαν εὐφορος. Ἡ παραχώρησις τῆς νήσου ταύτης εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρεττανίαν περιέχεται ἐν συνθήκῃ ὑπογραφείσῃ τῇ 4 Ἰουνίου [ν] μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Μεγάλῃς Βρεττανίας, δι' ἧς αὐτὴ συμφωνεῖ νὰ ὑπερασπίσῃ ἐκείνην κατὰ πάσης περιαιτέρω προσαρτήσεως ὀθωμανικῆς χώρας εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑωσσίαν. Οἱ ὅροι δὲ εἰσὶ, πρῶτος, ἡ παραχώρησις τῆς Κύπρου καὶ δευτέρως, ἡ ὁλοσχερῆς μεταρρύθμισις τῆς ὀθωμανικῆς διοικήσεως ἐπὶ σχεδίου ἀπὸ κοινοῦ συμφωνηθησομένου μετὰ τῶν συμβαλλομένων δυνάμεων.

Ὁ σὺρ Γάρνερ Γούλσελεϊν διαφύσθη ὁ πρῶτος βρετανὸς διοικητὴς τῆς νήσου.

Τὸ κλίμα τῆς Κύπρου ποικίλλει ἐν διαφόροις μέρεσι. Τὰ βόρεια μέρη εἶναι λοφώδη καὶ δασώδη καὶ ἦττον εὐφορα, ἡ δὲ θερμότης μετριάζεται διὰ τῶν ἀνέμων τῶν ἐκ τῶν Καραμανίων ὄρέων, τὰ ὅποια διατηροῦσι τὴν χιόνα ἐν ταῖς ὑψηλοτέραις αὐτῶν κορυφαῖς κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔτους. Τὸ ψῦχος εἶναι δριμύτατον τὸν χειμῶνα. Ἐν ταῖς πεδιάσι ἐν τοῖς μεσημβρινοῖς διαμερίσμασι τῆς Κύπρου ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου εἶναι ὑπερβολικὴ ἀλλὰ μετριάζεται διὰ θαλασσίας αἰθρᾶς. Τὰ πλουσιώτερα καὶ ὠραιότερα μέρη τῆς νήσου εἰσὶν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Κερυειᾶς καὶ Πάφου. Ἡ Λάρναξ, ὁ κύριος λιμὴν τῆς νήσου, εἶναι περὶ ἐν τέταρτον μιλίου μακρὰν τῆς θαλάσσης. Ἡ κεντρικὴ ἀποθήκη τοῦ ἐμπορίου ὀλοκλήρου τῆς νήσου, ἐνθα καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι κάτοικοι διαιτῶνται εἶναι ἡ Marina, παραλία κομῆ-πολις. Καὶ τοὶ ἡ Λάρναξ κεῖται ἐπὶ τοῦ χειροτέρου μέρους τῆς νήσου, τῆς περὶ αὐτὴν χώρας οὐσῆς ἑνῆρας καὶ ἀγόνου, ὁ λιμὴν ὅμως εἶναι ὁ ἀριστος τῆς νήσου. Περὶ τὴν μίαν ὥραν μακρὰν τῆς Λάρνακος εἶναι σαμίον ἐν ᾧ οἱ Τούρκοι ὑποθέτουσιν ὅτι ἡ τροφὸς τοῦ προφήτου των ἐτάρη. Ἡ Νικοσία ἡ πρωτεύουσα τῆς Κύπρου ἐπολιορκήθη ὑπὸ τῶν Τούρκων ὑπὸ τὸν Μουσταφᾶ τῷ 1570, τῆς πολιορκίας διαρκεσάσης τεσσαράκοντα πέντε ἡμέρας, ὅποτε ἐκυριεύθη ἐξ ἐφόδου.

Τὰ κυριότερα προϊόντα τῆς νήσου εἰσὶ σίτος, κριθή, βάμβαξ, μέταξα, βαφικαὶ ὕλαι, ἐλαιόλαδον, οἶνος, ξυλοκέρατα, κάναβις, πίσσα, ξυλεία, καπνός, ἄλας, καὶ καρποὶ παράγει δὲ κατὰ μέσον ὄρον 1,246,000 γαλλόνια οἴνου. Τὴν κυριωτέραν ἐξαγωγὴν ἔχει εἰς τὴν Μασσαλίαν Λιθόρνον, Τεργέστην, καὶ τὰς ἀκτὰς τῆς Συρίας.

ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Πάπυρος. Καθόσον ἡ φιλολογία τῆς ἀρχαιότητος προέβαινε, καθίστατο ἀναγκαῖα ἡ εἰρεσις ὕλικου καταλλήλου πρὸς ἔργα μεγάλα, τὰ ὅποια πλὴν τῆς διαρκείας καὶ τοῦ μεγάλου σχήματος, νὰ ἔχῃσι λεπτότητα ὑφῆς τοιαύτην ὥστε μεγάλη ἐπιφάνεια νὰ δύναται νὰ τυλισσεται εἰς ὀλίγην ἔκτασιν. Εἶδός τι καλάμου, φουμένου ἐν Αἰγύπτῳ, εὐρέθη κατάλληλον νὰ χειροτεχνηθῇ εἰς ὕλην τοιούτου εἶδους. Φύλλα παρσκευάσθησαν ἐξ αὐτοῦ λεπτοτάτης ὑφῆς, καὶ παντὸς μεγέθους, ἐπ' αὐτῶν δὲ τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἀρχαίων χειρογράφων ἐγράφοντο. Ταῦτα ἐκαλοῦντο πάπυροι. Ἡ ἀνακάλυψις τῆς χειροτεχνίας ταύτης ἐγένετο μεγάλως βοηθητικὴ εἰς τοὺς ἀρχαίους, καὶ κατέστη τὸ μέσον μεζονος πολλαπλασιασῆως τῶν χειρογράφων. Ὁ πάπυρος ἦτον ὑδροκάλαιμος φουμένος ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Νείλου. Ἡ κατασκευὴ τοῦ χάρτου ἐγένετο διὰ τῆς ἀπεκδύσεως τοῦ καλάμου τούτου ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐτοῦ καλύμματος· εἶτα δὲ μετὰ προσοχῆς χωριζομένης τῆς ἐσω μεμβράνης διὰ τῆς αἰχμῆς βελόνης ἢ μαχαιρίου. Αἱ ἴνες αὐταὶ ἐξετείνοντο

παράλληλοι ἐπὶ τραπέζης, ἔχουσαι τὰς ἀκρας αὐτῶν εἰς ἐπαφὴν, ἦσαν δὲ τοσαῦται ὥστε νὰ σχηματίζωσι φύλλον. Δεύτερον στρώμα ἐτίθετο τότε, ὅτι αἱ ἴνες διεσταυροῦντο μετὰ τῶν τοῦ πρώτου καὶ ἐσχηματίζον ὀρθὰς γωνίας. Μετὰ τὴν παρασκευὴν ταύτην ἡ ἐπιφάνεια ὑγραίνεται δι' ὕδατος καὶ ἐπιέζεται μετὰ δύο λείων ἐπιπέδων. Ἐπληρομένη ἡ μάζα συνεκολλᾶτο εἰς ὁμαλὸν καὶ ἰσόπεδον φύλλον. Ἡ προσκόλλησις τῶν ἰνῶν ἐγένετο ἀναμφιβόλως ἕνεκα τοῦ γλυκώδους ὑγροῦ τοῦ καλάμου, καὶ τοὶ Ῥωμαῖοι οἵτινες ἠγνόουν τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων, ἀπέδιδον τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο εἰς ἰδιαιτέραν ἰδιότητα τῶν ὑδάτων τοῦ Νείλου. Ὁ λεπτότερος χάρτης, ὁ κατασκευαζόμενος ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν μεμβρανῶν τοῦ καλάμου, καθίστατο λευκώτατος, καὶ στιλπνός διὰ τῆς τρίψεως μετὰ ὀστράκου ἢ ὀδόντος ζώου. Τοιαῦτα ἐπὶ πακτύρου χειρογράφα εὐρέθησαν πλεῖστα κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς πόλεως Herculaneum, τῆς καλυφθείσης ἐκ τῆς ἐκρήξεως τοῦ βεζουβίου συμβάσης ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Τίτου.

Περγαμνὴ. Μετὰ τὸν πάπυρον, τὰ δέρματα τῶν ζῶων ἐχρησίμευον εἰς γραφὴν, εἰς τοὺς ἀρχαίους ἐξ ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς. Ὅποτε ὁ Εὐμένης ἢ Ἄτταλος ἐπειράθη νὰ ἰδρῶσιν βιβλιοθήκην ἐν Περγάμῳ, 200 ἔτη π. Χ. ἤτις ἔδει νὰ ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν περίφημον Ἀλεξανδρινὴν βιβλιοθήκην, εἰς ἐκ τῶν Πτολεμαίων, τότε βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ζῆλῶν τὴν ἐπιτυχίαν του, ἐξέδωκε διάταγμα ἀπαγορεύων τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ παπύρου. Οἱ κάτοικοι τῆς Περγάμου ἤρξαντο τότε χειροτεχνοῦντες Περγαμνὰς εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ παπύρου, καὶ ἐσχημάτισαν τὴν βιβλιοθήκην των κυρίως ἐκ χειρογράφων ἐκ τῆς ὕλης ταύτης. Ἐντεῦθεν ἦτο γνωστὴ τοῖς Λατίνοις διὰ τοῦ ὀνόματος Pergamena. Ἡ λέξις Membrana, ἐφηρμοζέτο ἐπίσης παρ' αὐτῶν εἰς τὴν περγαμνὴν.

Χάρτης. Ὁ χάρτης οἷον σήμερον μεταχειριζόμεθα, σχηματίζομενος ἐξ εὐκάμπτων ἰνῶν καθισταμένων εἰς μάζαν διὰ λεπτῆς διαιρέσεως αὐτῶν, καὶ εἰς φύλλα σχηματίζομενος διὰ γλυκώδους ὕλης, ἤρξατο νὰ γίνεται γνωστὸς ἐν τῇ Ἀνατολῇ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς δεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Πρῶτον συνέκειτο ἐκ βάμβακος ἢ μετᾶξης, καὶ ἐκαλεῖτο bombicina, μόνον δὲ ἀπὸ τῆς 14ης ἑκατονταετηρίδος ἤρξατο κατασκευαζόμενος ἐκ βακῶν καὶ λίνου. Ὑπόφασις χονδρὸς χάρτης πρῶτον κατασκευάσθη ἐν Ἀγγλίᾳ τῷ 1588· χάρτης δὲ πρὸς γραφὴν καὶ τυπογραφίαν οὐχὶ πρὸ τοῦ 1690 πρὸ τοῦ ὁποίου εἰσήχθη ἐκ τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης.

Βορκαλεῖα. Ἐνῶ ἡ γραφὴ ἐγένετο ἐπὶ σκληρῶν οὐσιῶν, οἷος ὁ λίθος καὶ τὸ μέταλλον, σκληρὰ μεταλλικὴ αἰχμὴ ἦτο τὸ ἐργαλεῖον δι' οὗ τὰ γράμματα ἐσχηματίζοντο. Ὁ stylus, τὸν ὁποῖον οἱ Ῥωμαῖοι μετεχειρίζοντο πρὸς γραφὴν ἐπὶ ὀρειχαλκείων πινακίδων ἐστρωμένων διὰ κηροῦ, ἦτον ὀξὺς τὴν μίαν ἀκρὰν πρὸς γραφὴν, καὶ ἀμβλύς τὴν ἑτέραν, πρὸς ἀπόξεσιν τῶν γραφέντων. Πρὸς γραφὴν διὰ χρωματισμένων

ὕγραν ἢ μελάνης, ὁ κάλαμος ἦτον ἐν χρῆσει, ὅστις εἶχε τὴν μίαν ἀκρὰν διηρημένην ὡς αἱ γραφίδες δι' ὧν νῦν γράφομεν. Αἱ ἐκ πτερῶν γραφίδες δὲν ἦσαν γνωστῶν πρὸ τῆς 4ης ἢ 6ης ἑκατονταετηρίδος. Τινὰ τῶν ἀνατολικῶν ἐθνῶν γράφουσιν ἐτι διὰ καλάμων ἀντιπερογραφίδων. Οἱ Σῖναι γράφουσι διὰ λεπτῶν χρωστύρων.

Μελάναι. Ἡ μελάνη τῶν ἀρχαίων συνίστατο ἐξ ἀνθρακούχου οὐσίας οἷον αἰθάλης, ἢ τετριμμένου ἀνθρακος, ἐνουμένης πρὸς γλυκώδεις οὐσίας. Ἐπὶ τινὰ χρόνον μετεχειρίζοντο τὸ μέλαν ὑγρὸν τῆς σηπίας. Χρωματισμένοι μελάναι ἦσαν ἐπίσης ἐν χρῆσει. Οἱ αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου ὑπέγραψον τὰ διατάγματα αὐτῶν δι' ἐρυθρᾶς μελάνης, ἢ χρῆσις τῆς ὁποίας ἀπηγορεύετο εἰς ἄλλους, ἐπὶ ποινῇ θανάτου.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ

ΜΟΖΑΡΤΟΥ

ΜΟΖΑΡΤΗΣ (Ἰωάννης—Χρυσότομος—Βολφάγγιος—Θεόφιλος), γεννηθεὶς ἐν Σαλσεβούργῳ τῇ 27 Ἰανουαρίου ἐν ἔτει 1856 ἐκ πατρὸς μουσικοῦ, καὶ ἀποθνήσκας ἐν Βιέννῃ τῇ 5 Δεβρίου 1791.—Νήπιον εἰσέτι ὢν, ἐπειράτο νὰ παίξῃ ἤχους διηνεκεῖς ἐπὶ κυμβάλου. Τετραετῆς ἐπαίξε τεμάχια ἰδικά του, καὶ ἐξαιετῆς ἐπὶ δημοσίων συμφωνιῶν.

Ἐλθὼν μετὰ τοῦ πατρὸς του Λεοπόλδου, γεννηθέντος ἐν Αὐσβούργῳ τῷ 1719 ἑπταετῆς σχεδὸν ἐπαίξεν ἐνώπιον τοῦ Φραγκίσκου Α'. Ἐκθαμβῶς ὁ αὐτοκράτωρ διὰ τὴν εὐχέρειαν αὐτοῦ, τῷ εἶπεν, ἵνα τὸν δοκιμάσῃ, ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι δύσκολον πρᾶγμα νὰ παίξῃ τις ἐπὶ κυμβάλου ἀσκετάως, τοῦ ὁποίου τὰ πλήκτρα ἐφαίνοντο. Ἀλλ' ὁ παῖς Μοζάρτης, ἀνευ ἐλαχίστου διαταγμοῦ, ἐζήτησε νὰ καλύψωσιν αὐτὸ διὰ τινος ὑφάσματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου κρούων ἐπαίξεν ἐπίσης ταχέως καὶ εὐχερῶς, οἱ δὲ παρестῶτες ἐξέστησαν πάντες. Ἐλθὼν εἰς Παρισίους μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς ἐναρέτου ἀδελφῆς του Μαρσιάννης, ἐδημοσίευσεν δύο συγγραμμάτια, μὴ ὢν ἔτι ὀκταετῆς! Ἀφοῦ περιηγήθη τὴν Ἀγγλίαν, Ὀλλανδίαν καὶ Βέλγιον, ἐπέστρεψεν εἰς Βιέννην πάλιν καὶ ἐκυμβάλισεν ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωσήφ Β', ὅστις τὸν ὑπερηγάπησεν. Ἐπισκεφθεὶς τὴν Ἰταλίαν, κατέπληξε τοὺς περιφημότερους διδασκάλους διὰ τῆς ἀριστουργικῆς αὐτοῦ ἐπιτηδεύτητος εἰς τοσοῦτον, ὥστε ἐν Νεαπόλει, ἐπίστευον οἱ φιλαπόλλωνες, ὅτι τὸ πρότερον αὐτοῦ προήρχετο ἐκ τινος δακτυλιδίου μεμαγευμένου, ὅπερ ἔφερον ἡ εὐβουλία ὅμως αὐτῶν ἐπαύσατο ἅμα ἰδόντες αὐτὸν, ἀποβάλλοντα τὰ δακτυλίδιον καὶ ἐξακολουθοῦντα νὰ τοὺς καταθέλῃ. Τὸ 1777 ἐπιστρέψας διὰ Παρισίων εἰς Βιέννην, διωρίσθη ἀρχιμουσικὸς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ παρεκκλησίου. Αὐτοῦ συνέθεσε τὰ μελοδράματα ἐκεῖνα, ἐξ ὧν περιφημότερα εἰσὶν: ἡ Ἐπαράστασις τοῦ Σερாலὸν ὁ Γάμος τοῦ Φιγάρου, ὁ Δοῖ—Zouar (Cosi far tutto), ὁ Μα-

γικός Δυλλός, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Θεάτρου, ἡ ἐπιπέικια Τίτου, καὶ τὸ τελευταῖον, ὁ Ἰδομενεὺς. Ὁ Μοζάρτης ἐτόνισεν ὡσαύτως κρούσματα (sonates), συμφωνίας καὶ ἕτερα τεμάχια μουσικῆς, γενικῶς θαυμαζόμενα· ἀλλ' ὁ ὑπὲρ κεκοιμημένου ψαλμὸς του (requiem) δοξάζεται δικαίως ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ὡς τὸ ἀριστούργημα του. Ἡμέραν τινα ὁ Μοζάρτης, εἰς σκέψεις μελαγχόλους ὑπάρχων, ἤκουσε βοῆζον ἀμάξης πρὸ τῆς πύλης αὐτοῦ σταματησάσης, καὶ μετ' ὀλίγον εἶδεν ἄνδρα τινα, θέλοντά νὰ λαλήσῃ πρὸς αὐτόν. «Διάσημός τις φίλος μου, εἶπεν ὁ εὐσχημὸς νέηλος, μ' ἐπεφόρτισε νὰ σ' εὔρω.—Καὶ ὁ φίλος αὐτὸς ποῖος; διέκοψεν εἰπὼν ὁ Μοζάρτης.—Ἄγνωστος θέλει νὰ μείνῃ! —Ἔστω, καὶ τί ἐπιθυμεῖ;—Ἀπώλεσεν ἑταῖρον περιλημένον, ὄνπερ αἰωνίως θέλει ἐνθυμισθῆαι· θέλων δὲ νὰ ἐορτάζῃ τὸν θάνατόν του ἐνιαυσίως διὰ πανδήμου μνημοσύνου, σὲ παρακαλεῖ ὅπως συνθέσῃς ψαλμὸν τινα ὑπὲρ κεκοιμημένου. Ὁ τόνος μετ' οὐ προουφέρθησαν ταῦτα, καὶ ἐξαιρέτως τὸ μυστηριώδες ὕφος τὸ ἐπὶ τοῦ πράγματος ἐφαπλούμενον, ζωηρῶς ἐπληξεν τὸν Μοζάρτην, οὕτινος ἡ ψυχὴ ἦν πλήρης εἰσέτι τοιούτων ἐντυπώσεων καὶ ὑπεσχέθη νὰ συνθέσῃ τὸν ἐπικηδεῖον ψαλμὸν ὁ ἄγνωστος τότε εἶπεν—Ἄνὰ σὲ ἴδω! Ὀλην σου τὴν μεγαλοφυίαν νὰ δείξῃς εἰς τὸ ἔργον σου, διότι ἔχεις νὰ κάμῃς μετὰ μουσικογενῶσθη βαθύν.—Τόσῳ κάλλιον.—Πόσου χρόνον δεῖσαι;—Τεσσαρῶν ἐβδομάδων.—Ἔστω! Ἐὰ ἐπιστρέψω μετὰ τεσσαρῶν ἐβδομάδων. Ποῖαν τιμὴν ζητεῖς, διὰ τὸν κόπον σου;—Ἐκατὸν δουκάτα.—Τότε ὁ ἄγνωστος ἐμέτρησε τὰ ἑκατὸν δουκάτα ἐπὶ τραπέζης καὶ ἔγεινεν ἄφαντος. Ὁ δὲ Μοζάρτης μετὰ βαθείας σκέψεως, ἀνίσταται αἴφνης, ζητεῖ κάλαμον, μελάνην καὶ χάρτην καὶ ἐναντίον τῶν ἐνστάσεων τῆς γυναικὸς του, ἤρξατο γράφειν. Ὁ οἶστρος οὗτος πολλὰς διήρκεσεν ἡμέρας ἀναλλοιώτως· ἀλλὰ τὸ σῶμά του ἐξησθένησεν ἐκ τῆς καματηρᾶς ἐργασίας, καὶ μίαν τῶν ἡμερῶν ἀναίσθητος κατέπεσε. Μετ' ὀλίγον καιρὸν, καθ' ὃν ὁ Μοζάρτης ἀνέβαλλε τὴν σύνθεσιν ὡς ἐκ τῆς ἀδυναμίας, ἡ γυνὴ του, πλησίον καθημένη, ἐπροσπάθει νὰ τὸν ἐξώσῃ τῶν σκοτεινῶν στοχασμῶν του.—Ναί, εἶπεν ὁ ἐνδοξὸς τεχνίτης, δι' ἐμαυτὸν τὸν ἐπικηδεῖον τοῦτον ψαλμὸν ποιῶ! Ἐὰ χρησιμώσῃ εἰς τὸ νεκρώσιμον μνημόσυνόν μου.—Μὲ τὸν σταθερὸν τοῦτον λογισμόν ἤρχισεν πάλιν τὸ ἔργον, καθὼς καὶ ὁ Ῥαφαήλ ὅταν ἐζωγράφιζε τὴν περίφημον Μεταμόρφωσιν, προσβεβλημένος ἐπίσης ἐκ τῆς ιδέας τοῦ θανάτου του.—Τὸ ἔργον ἐπροχώρει βραδέως ἡ ὑγεία εἰς τὸν Μοζάρτην ἦν μακρὰν. Ἐν τούτοις δὲ, παρελθουσῶν τῶν τεσσαρῶν ἐβδομάδων, ἰδοὺ ἐφάνη ὁ σκαιὸς ἄγνωστος. Ἀδύνατόν μοι ἦτο νὰ ἐκπληρῶσω τὴν ὑπόσχεσίν μου, εἶπεν ὁ Μοζάρτης.—Μὴ ταλαιπωρῆσαι· χρειάζεσαι πολὺν καιρὸν ἀκόμη;—Ἄλλας τεσσαρῶν ἐβδομάδων· ἐπειδὴ τὸ ἔργον πλεῖστον παρ' ὅσον ἐνόμιζον ἐνδιαφέρον ἐνέπνευσέ μοι, ἐπέξετεῖνα αὐτὸ ἐπὶ πλεῖον.—Τότε λοιπὸν εἶναι δίκαιον νὰ αὐξηθῇ τὸ τίμημα· ἰδοὺ πενήτηκοντα δουκάτα περισσώτερον.—Ἀλλὰ, Κύριε, λέγει

ὁ Μοζάρτης ἐπὶ μᾶλλον ἐκπληττόμενος....—'Αδιάφορον σοὶ εἶναι· δὲ ἐπιστρέψω μετὰ τέσσαρας ἑβδομάδας. Ὁ Μοζάρτης ἔστειλεν ἀμέσως ὑπηρετὴν αὐτοῦ ἵνα τὸν ὑποχθόνιον ταῦτον ἄνθρωπον συνακολουθήσῃ καὶ μάθῃ πῶς θὰ σταθῇ· ἀλλ' ὁ ὑπηρετὴς ὑπέστρεψεν εἰπὼν ὅτι ἔχασε τὰ ἴχνη του. Ὁ δυστυχὴς Μοζάρτης ἐθεδαιώθη τότε, ἔτι μᾶλλον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ὄν, σταλὲν ἐκ τοῦ ἄνω κόσμου ἵνα τὸ πλησιάζον αὐτοῦ τέλος ἀναγγείλῃ. Εἰργάσθη λοιπὸν μετὰ σφοδρότερης ζήσεως ἐπὶ τοῦ ἐπικηδείου ψαλμοῦ, ὄνπερ ἐθεύρει ὡς τὸ μνημεῖον τὸ διαρκέστερον τῆς εὐφροίας του. Φεῦ! Πολλάκις ἐργαζόμενος ἐλειποθύμησεν ὀδυνηρῶς τελευταῖον ἀποπεράτωσεν τὸ πόνημά του εἰς τὰς τέσσαρας ἑβδομάδας. Ὁ ἄγνωστος ἦλθε τότε, ἀλλ' ὁ

ν' αὐξήσῃ τὰ προσκόμματα, ἅτινα ἐτέρπετο ὑπερηδῶν. Τὸν θρῆνον ὄφειλε εἰς τὴν εὐφροίαν του, τὸ δάκρυον, τὴν ἐπιμὴν καὶ πρὸ πάντων τὴν ἀκατάβλητον βούλησιν. Ἐγένετο ῥήτωρ, πρωθυπουργὸς καὶ κόμης ΒΗΚΟΝΣΦΗΛΔ, διότι ἠγείρετο πᾶσαν πρωίαν τοῦτο θέλων. Τεκμήρια τῆς τοιαύτης θελήσεως καὶ πρόρρησιν οὕτως εἶπεν τῆς ἀπιστεῦτου τύχης του εὐρισκομεν πολλαχοῦ τῶν μυθιστορημάτων αὐτοῦ.

ΗΡΩΙΣΜΟΣ ΠΑΙΔΟΣ

ΜΕΤΑΞΥ Ἀγγλίας καὶ Ἰσπανίας ποτὲ ναυμαχίαι συχναὶ ἐγίνοντο καθ' ἃς οἱ Ἀγγλοὶ ἐξήσκούοντο εἰς τὴν θάλασσαν, μεγάλη δὲ ἐτρεῖτο μεταξὺ τῶν δύο

Ὁ Κύριος ΒΗΚΟΝΣΦΗΛΔ, ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀγγλίας παρὰ τῷ ἐν Βερολίνῳ Συνεδρίῳ.

Μοζάρτης δὲν ἔζη πλέον! Ἀπέθανεν ὁ μέγιστος μουσικὸς κατὰ τὸ τριακοστὸν ἔκτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.
Ε. Δ. Ρ.

ΒΗΚΟΝΣΦΗΛΔ

ΟΥΔΕΙΣ τῶν συγχρόνων ἀνῆλθεν ἐκ κατωτάτης εἰς περιωπὴν ὑψηλοτέραν τῆς τοῦ Βενιαμὶν δ' Ἰσραὴλ, ὑπερβάς τσαυτάς δυσχεραίας καὶ περικελευίας σχεδὸν ἀπιστέυτους. Γεννηθεὶς ἐξ ἀσήμου γραφέως, Ἑβραίου τὴν καταγωγὴν, καὶ ὁ ἴδιος γενόμενος μυθογράφος καὶ ἐνίοτε ποιητὴς, διετήρησεν αὐταρέσκως ἐν τῷ ὄνματι αὐτοῦ, τῆ φυσιογνωμίας καὶ αὐτῆ τῆ ὀπισθεῖν ἰδιοτρόπῳ ἐνδυμασίᾳ τὰ ἴχνη τῆς ἐθνικότητος καὶ τοῦ πρώτου αὐτοῦ ἐπαγγέλλματος, ὡσεὶ θείων διὰ τούτων

ἐθνῶν ἀντιζηλία. Ὁ παῖς Παῦλος Μαρτίνος, υἱὸς ναύτου φρονεθέντος ἐν μιᾷ τῶν τοιούτων συγχρούσεων, ἔζη ἐν τῷ χωρίῳ μετὰ τῆς γηραιᾶς μητρὸς αὐτοῦ, παῖς δὲ ὢν πολλὴν περὶ τὰ ναυτικὰ κλίσειν ἐδείκνυε. Ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἡ ἥδη ἀπολέσασα τὸν πατέρα, δὲν ἐπεθύμει ἵνα ἀπολέσῃ καὶ τὸν υἱόν, καὶ παντὶ σθένει προσεπάθει νὰ ἀποτρέπῃ αὐτὸν ἀπὸ τοιούτων διαθέσεων. Βλέπουσα αὐτὸν ἐπιδιδόμενον πολὺ εἰς λέμβους καὶ κωπηλασίας ἀπεφάσισε ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς παραλίας εἰς μεσογειότερον μέρος τῆς χώρας· ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ὁ Παῦλος ἐντὸς τῶν κἀδων ἐν οἷς ἡ μήτηρ του ἐπλυνε τὰ χόρτα ἅτινα ἀπετέλουν τὸ γεῦμα των, κατεσκεύαζε μικρὰ πλοία, μεθ' ἧλης τῆς ἐξαρτήσεως αὐτῶν καὶ ἐτίθη ταῦτα ἐν αὐτοῖς, φασῶν ζωηρῶς ὅπως κινήσῃ καὶ παράγῃ σάλον ἐν τῷ ὕδατι.

Μεθ' ἧλην ὅμως τῆς μητρὸς αὐτοῦ τὴν ἀποτροπὴν πρὸς τὴν θάλασσαν ὁ Παῦλος ἐγένετο ναύτης, διότι γνωσθέντος ὅτι ἡ Ἰσπανία παρασκευάζει μείζονα στόλον ἢ ἄλλοτε ποτε, πᾶσα ἀγγλικὴ καρδία ἐξηγέρθη καὶ ὁ Παῦλος ἀκρατήτως καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἀνθιτάμενης ἐσπευσεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος. Πάντες ἐγίνωσκον ὅτι ἡ Ἰσπανία ἤρχετο διὰ

θέλει σὲ προστατεύσει ἦσαν αἱ τελευταῖαι λέξεις τῆς μητρὸς αὐτοῦ ὅταν ὁ Παῦλος ἀνεχώρει. Ὅταν ὁ στόλος τῶν Ἰσπανῶν ἐφάνη, ἐκάλυπτε τὴν θάλασσαν· ἀλλ' οἱ Ἀγγλοὶ προσέβαλον αὐτὸν καὶ πολλὰ ἐκ τῶν Ἰσπανικῶν πλοίων ἐβυθίσθησαν. «Κύτταξε ναύκληρε, τὸν θρίαμβον, καταφέρεται πρὸς τοὺς ἐχθρούς», ἐφώναζεν ὁ Παῦλος, δεικνύων ἐν

Ὁ Πρίγκιψ ΒΙΣΜΑΡΚ

Ἀντιπρόσωπος τῆς Γερμανίας καὶ Πρόεδρος τοῦ ἐν Βερολίνῳ Συνεδρίου.

τοῦ ἰσχυροῦ τούτου στόλου ὃν ἀπεκάλεσε καὶ α' Ἀήτητον στόλον» ἵνα καταβάλλῃ τὴν θρησκείαν τῶν διαμαρτυρομένων καὶ νὰ παλινορθώσῃ τὴν ρωμαϊκὴν ἐκκλησίαν· ἐντεῦθεν ἡ βιασιότης καὶ ἡ ὀρμὴ τῶν ἀγγλων.

«Πηγαίνεις νὰ πολεμήσῃς διὰ θεῖαν ὑπόθεσιν· ὁ Θεὸς

τῶν μικροτέρων ἀγγλικῶν πλοίων οὐχὶ πολὺ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν. Διατί, ἐν θυμῷ παρετήρησε, δὲν στρέφουσι τὸ πηδάλιον;

Ὁ γέρον ναύκληρος, ὅστις μετὰ τὸ ξίφος εἰς τὴν χεῖρα κατέκοπτε τοὺς ἐχθρούς οἵτινες ἤθελον τολμήσει νὰ πηδήσωσιν ἐντὸς τοῦ πλοίου, εἶπε αὐτῷ στρέφουσι

τὸ πηδάλιον παιδίον μου διότι δὲν ἔμεινε κανεὶς ζῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἵνα πράξῃ τοῦτο. Ζῶντες Ἄγγλοι δὲν θά ἄρῃνον τὸν Θριάμβον νὰ πῶσι εἰς βέβαιον κίνδυνον οἷος ὁ ἀπειλῶν αὐτὸν. Οἱ Ἴσπανοὶ πύθῃκοι θά τὸν πάρουν.

«Οὐχί, ἐκραζεν ὁ Παῦλος, θά ὑπάγω νὰ τὸν διευθύνω.»

«Βέβαια θά φονευθῆς, ἀλλὰ εἶσαι ἀξίον παιδίον», ἐβόησεν ὁ γηραιὸς ναύτης, ἀνατείνων τὴν φωνὴν ὑπεράνω τοῦ βόμβου τῶν τηλεβόλων.

Ὁ Παῦλος ἔτοιμος νὰ πηδήσῃ εἰς τὴν θάλασσαν εἶπε πρὸς αὐτὸν «Θέλω ἐμπιστευθῆ εἰς τὸν Θεόν. Γινώσκω ὅτι ἡ μήτηρ μου προσεύχεται δι' ἐμὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἡμῶν.» Καὶ χωρὶς πλειότερα νὰ εἶπῃ βυθίζεται ἐν τοῖς κύμασι.

Καὶ ἕτερα βλέμματα ἐν μέσῳ τῆς μάχης παρετήρουν τὸν πρὸς τὸν ἐχθρὸν κατάπλου τοῦ Θριάμβου. Εἶχε τοσοῦτον σαρωθῆ ἀπὸ φονικοῦ πυρός ἐκ διαφόρων ἰσπανικῶν πλοίων, ὥστε πᾶς τις ἐπὶ τοῦ πλοίου κατέστη ἀνίκανος. Ὁ ἀνεμὸς βραδέως μὲν ἀλλὰ βεβαίως ἔφερον αὐτὸν κατ' εὐθείαν εἰς τὸ μέσον τῆς γραμμῆς τῶν ἰσπανικῶν πλοίων. Οἱ Ἴσπανοὶ ναῦται κατεθέλγοντο ἐκ τῆς θέας.

Αἰφνης στρέφεται κατὰ τοῦ ἀνέμου ἤρξατο ἄλλοιῶν τὸν δρόμον τοῦ καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸ μέρος τῶν Ἄγγλων. Ἐπεφυημία ἐκ τῶν Ἄγγλων ἀνεπέμφθησαν. Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοῦ πηδαλίου νεαρά μορφή ἐφαίνετο ἰσταμένη ὀρθία καὶ σταθερά ἦτον ὁ Παῦλος. Οὐ μόνον διήλθε τὴν θάλασσαν κολυμβητὴ ἐν μέσῳ ἐπιπλεόντων ναυαγίων, ἀλλ' ἀνερχίθη ἐπὶ τοῦ Θριάμβου διὰ κρεμαμένου σχοινίου. Δύο ἰσπανικά πλοία ἤρξαντο πάλιν χύνοντα θερμὸν πῦρ ἐντὸς τοῦ πλοίου, ἀλλὰ τοῦτο βραδέως ἐχώρει, ἐν μέσῳ ζωήρων κραυγῶν ἐκ τῶν βρετανικῶν πλοίων. Αἱ σφαῖραι ἵπταντο ἀγρίως περὶ τὸν Παῦλον, ἀλλ' ὑπ' οὐδεμιᾶς ἐβλήθη. Ἀσπᾶστος ἦν προσκλήθημένος ἐπὶ τῆς θέσεώς του, διευθύνων τὸ πλοῖον ὅπου ἔδει. Νέον πλήρωμα ἐστάλη ἐπ' αὐτοῦ καὶ ὁ Θριάμβος ἐπανήλθεν εἰς τὴν μάχην, καλὴν παρέχον ὑπεροσίαν.

Οἱ Ἄγγλοι ἐνίκησαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ὁ ναύαρχος ἐκάλεσε τὸν Παῦλον εἰς τὸ πλοῖόν του. Γενναῖον παιδίον», τῷ εἶπε «πῶς τὸ κατόρθωσες;»

Ὁ Παῦλος ἀπλῶς ἀπήντησε, «Ἡ μήτηρ μου μ' ἐβοήθησε.»

«Πῶς;» ἠρώτησεν ἀπορῶν ὁ ναύαρχος. «Προσπύχτο δι' ἐμὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ μας.»

Ὁ ναύαρχος εἶπε «Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης θέλεις διακρίνεσαι ὡς ὁ παῖς ὅστις ἔσωσε τὸ πλοῖον.»

Οὕτως ἐκαλεῖτο ἕως ἡνδράθη, καὶ ἐγένετο πλοίαρχος. Ἐφρόντισε νὰ παρέχῃ τὰ πρὸς ἀναπαυτικὴν ζωὴν μέσα εἰς τὴν μητέρα του, ἀλλ' αὕτη ἔστερετο τῆς συντροφίας αὐτοῦ ἐν τῇ μονήρῃ καλύβῃ τῆς.

ΚΑΤ' αὐτὰς δίκην σπουδαία διεσχίθη ἐν Ὀδησσῷ. Ῥώσοι τινες ἐδικάσθησαν ὡς ποιῶντες συναθροίσεις καὶ διδάσκοντες διδασκαλίαν ἐναντία τῇ ὀρθοδόξῳ

ῤωσικῇ ἐκκλησίᾳ· οὗτοι καλοῦνται *stundisten*, σημαίνουσης τῆς λέξεως «θρησκευτικῶς ἀβροζομένους.» Ὁ ἀριθμὸς τούτων εἶναι μέγιστος, τὰ δὲ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ αὐτῶν εἰσὶ ὅτι δὲν ποιῶσι τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, δὲν ἔχουσιν εἰκόνας, αὐστηρῶς τηροῦσι τιμωτῆτα ἐν ταῖς συναλλαγαῖς αὐτῶν, δὲν πίνουσιν οἶνον, οὐδὲ καπνίζουσι, καὶ συναθροίζονται συχνάκις πρὸς ἀνάγνωσιν τῶν Γραφῶν καὶ προσεύχονται. Εἰς ὑπεράσπισιν αὐτῶν, ὁ κορυφαῖος τοῦ χωρίου τοῦ Ὀπνόβο, Ῥατουσγιῦ τοῦνομα, εἶπεν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ ἐκύρωσε τὴν βιβλικὴν ἐταιρίαν καὶ ἐχορήγησεν αὐτῇ τὴν ἄδειαν νὰ πωλῇ ἱερὰς γραφάς. Πιθανῶς ἡ πρόθεσις αὐτοῦ ἦτον ὅπως ἡ Γραφή ἀναγινώσκηται καὶ ἐὰν ἀνεγινώσκετο οὔτε αὐτὸς οὔτε ἕτερος χριστιανὸς θά ἐθεώρει ἀξιοθέμπτους ἀνθρώπους ζῶντας κατὰ τὰ παραγγέλματα τῆς Γραφῆς. Ὅτι οἱ δευότεροι αὐτῶν ἐχθροὶ ἠδύναντο νὰ εἴπωσι κατ' αὐτῶν εἶναι ὅτι ἐπροσπάθουν πιστῶς ν' ἀποφύγῃσι ὅτι ἡ Γραφή ἀπαγορεύει καὶ νὰ πράττωσιν ὅτι αὕτη ἀπακτεῖ, προσέθηκαν δὲ ὅτι αἱ καταδιώξεις καὶ ἐπανελημμέται φυλακίσεις ἐπέσυρον τὴν δημοσίαν προσοχὴν εἰς τὰ αἰσθητάματα αὐτῶν καὶ ἤρξαντο τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. Τὸ ὀρκωτὸν δικαστήριον ἀπεσύρθη καὶ μετὰ πέντε λεπτά ἐπανήλθε μὲ ἠρόθυμον ἀθωωτικὴν ἐτυμηγορίαν. Οἱ ὑπόδικοι ἀφέθησαν ἀμέσως ἐλεύθεροι. Ἐν ἄλλαις περιπτώσεσιν ἀνθρώποι ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν θά ἐπέλλοντο εἰς Σιβηρίαν. Ἡ ἱερὰ Γραφή ἐν Ῥωσίᾳ ἔχει μεγάλην κυκλοφορίαν ἰδίᾳ μεταξὺ τοῦ στρατοῦ ὀλόκληρος ὁ ῤωσικὸς στρατὸς εἶναι νῦν οἰοῦνται μία συνάθροισις πρὸς προσευχὴν ἐν παντὶ νοσοκομίῳ καὶ στρατῶνι, οἱ στρατιῶται ἔχουσιν ἀνά χεῖρας ἱερὰς Γραφάς ἀξιωματικοὶ δὲ καὶ στρατιῶται ἀκροῶνται μετὰ προσοχῆς τὰς ἐν τῷ νοσοκομίῳ ἢ τὴν δημοσίαν ὁδὸν ἀποτεινομένης πρὸς αὐτοὺς θρησκευτικῆς ὁμιλίας.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. Α'. — Η ΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ.

Εἶδομεν ὅτι ἡ μεγάλη ὑπεροχὴ τοῦ ἀνθρώπου ὑπὲρ τὰ λοιπὰ ζῶα εἶναι ὁ νοῦς αὐτοῦ. Ἴδωμεν νῦν εἰς ποῖα ὁ νοῦς εἶναι ὡς τοῦ ἀνθρώπου καὶ εἰς ποῖα διαφέρει.

Ἦδη εἰπομέν τινα περὶ τῆς σκέψεως τῶν ζῶων· τινα τούτων σκέπτονται ἱκανῶς· σκέπτονται περὶ ὧν βλέπουσι καὶ ἀκούουσι καὶ αἰσθάνονται ὡς ἡμεῖς.

Τὰ ζῶα εἰσὶν ὡς παῖδες ἐν τοῖς παιγνιδίοις αὐτῶν· τοῦτο παρατηροῦμεν ἐν τοῖς κυσὶ καὶ ταῖς γαλαῖς· τὸ αὐτὸ ὁμοῦ εἶναι ἀληθές περὶ ἑτέρων ζῶων· πῆνὰ τινα εἶναι λίαν ζωηρά ἐν τοῖς παιγνιδίοις αὐτῶν καὶ τὰ ἐντομα ἐπίσης ἔχουσι τὰ παιγνιδία των.

Εἰσὶ τινα ζῶα τὰ ὅποια οὐδέποτε παίζουσιν. Αἱ σκέψεις των φαίνονται πάντοτε σοβαραὶ· οὐδέποτε

βλέπομεν ἀεπάλακας καὶ βατράχους παίζοντας, πάντοτε εἰσὶ λίαν σοβαροί. Ἡ γλαῦξ εἶναι τὸ σοβαρώτερον τῶν ζῶων φαίνεται ὡσανεὶ εἶχε ὑπὸ σκέψιν τι, ὡς φαίνεται ἐν τῇ παρατιθεμένῃ εἰκόνι. Ἴρλανδὸς τις πο-

τὲ ἠγόρασε γλαῦκα, ὑποθέτων αὐτὴν ψιττακόν. Ἠρώτησέ τις αὐτὸν μετὰ μίαν ἢ δύο ἡμέρας ἐὰν ὁ ψιττακὸς τοῦ ἤρχισε νὰ λαλῇ. Οὐχί εἶπεν οὗτος, ἀλλὰ σκέπτεται συντόμως, καὶ ὑποθέτω ὅτι θέλει ἐκφράσει τὰς σκέψεις του ὁπόταν συνειθίσῃ.

Τὰ ζῶα σκέπτονται ἱκανῶς ἐν τῇ φροντίδι αὐτῶν περὶ τῶν νεογνῶν των. Πόσην φροντίδα ἡ ὄρνις ἀσκεῖ ἐπὶ τῶν νεογνῶν τῆς! Ἐχει τινὰς ἐκ τῶν αὐτῶν λογισμῶν καὶ αἰσθημάτων ἀγάπης τὰ ὅποια μήτηρ ἔχει λαμβάνουσα φροντίδα περὶ τοῦ τέκνου τῆς. Καὶ τὸ πτηνόν, τὸ ὅποῖον ἔχει τὰ μικρά του ἐν τῇ φωλεᾷ ἔχει πολλὰς σκέψεις περὶ αὐτῶν μεταβαίνον εἰς συλλογὴν τροφῆς δι' αὐτὰ καὶ ἔπειτα ἐπανηπτάμενον ὅπως θέσῃ ταύτην ἐν τοῖς ἀνοικτοῖς αὐτῶν στόμασιν.

Εἶναι πολὺ περιεργον νὰ βλέπῃ τις κανάρια ἐπώαζοντα καὶ ἀνατρέφοντα τὰ νεογνά των. Τὸ ἄρρεν συνήθως ἐπιμένει ὅπως ἡ θήλεια καθίεται ἐπὶ τῆς φωλεᾶς τῆς καθ' ὅλον τὸν χρόνον, ἐνῶ ἐκεῖνος ἀνάλαμβάνει νὰ τὴν τρέφῃ.

Ἴδετε τὴν ἀράχνην ἐκείνην ἐν τῷ ὑφάσματι αὐτῆς, παραδοκεῖ τὰς μύιας. Ὁ νοῦς ἐν τῷ μικρῷ αὐτῆς ἐγκεφάλῳ σκέπτεται περὶ πάσης μύιας ἧτις ἔρχεται βομβοῦσά, καὶ ἀνυπόμονος περιμένῃ νὰ ἐμπλέξῃ ἐν ταῖς παγίσιν αὐτῆς. Πόσον δὲ χαίρει ὁπόταν τὴν παγιδεύσῃ· ὅταν δὲ ἴδῃ ὅτι δὲν εἶναι ἱκανῶς ἰσχυρά νὰ κρατήσῃσιν τὴν μύϊαν, τρέχει ταχέως καὶ ὑφαίνει πλειοτέρας κλωστὰς περὶ αὐτήν. Οὕτω πράττουσι πάντα τὰ ζῶα τὰ ὅποια συλλαμβάνουσι τὴν λείαν των.

Τὰ ζῶα σκέπτονται παραπολύ ἐν τῇ καταρτίσει τῆς κατοικίας των. Τὸ πτηνόν ζητεῖ τί δύναται νὰ τῷ χρησιμεύσῃ εἰς κτίσιν τῆς φωλεᾶς του, τοῦτο δὲ πρᾶττον σκέπτεται. Οἱ κάστορες σκέπτονται κτιζόντες τὰς κατοικίας καὶ τρώγλας των. Σκέπτονται λαμ-

βάνοντες τὰ ὑλικά, καὶ διευθετοῦντες ταῦτα, καὶ συμπηγνύντες ταύτας διὰ λάσπης.

ΜΥΘΙΑ

Αἱ τελευταῖαι ἐρευνῆαι τῶν ὀφθαλμολόγων καθαροῖς ἀποδεικνύουσι ὅτι ἡ μυωπία εἶναι ἀσθένεια ἀποκτομένη κατὰ τὸν ἐν τοῖς σχολείοις βίον ἤτοι ὑπὸ τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας. Ἡ ἀσθένεια αὕτη ἐπικρατεῖ μᾶλλον ἐν Γερμανίᾳ. Ἐν τοῖς σχολείοις τῆς χώρας ταύτης 62 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν εἰσὶ μύωπες. Ἀφομαί πρὸς μυωπίαν εἶναι ἡ ὑπερβολικὴ κλίσις τοῦ σώματος ἐπὶ τοῦ βιβλίου, ἡ ἐν ἀμυδρῷ φωτὶ ἢ ἐν βαθείᾳ νυκτὶ ἀνάγνωσις καὶ ἡ διὰ λαμπτήρος ἀνάγνωσις τὴν πρῶταν ἢ ἐν σιδηροδρόμοις ἀνάγνωσις ἢ χρῆσις λαμπῶν πετρελαίου ἀνευ σκιάδος ἢ κατέναντι παραθύρου ἢ οἰουδήποτε φωτός ἀνάγνωσις, ἐτι δὲ πλειότερον ἡ ἀντιμετάπισις τοῦ ἡλιακοῦ φωτός· ἐπίσης δὲ καὶ ἡ ἀνάγνωσις λεπτῶς τετυπωμένων βιβλίων.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Δαπάναι τοῦ Συνεδρίου. Οἱ πενήντα κύριοι συμπεριλαμβανομένων δεκαεὶ ἀκολουθῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ λόρδου Βήσκονφλδ, κατεῖχον ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Kaiserhof ἐξήκοντα τρία δωμάτια. Ὁ λογαριασμὸς ἀνήρχετο εἰς 2000 λίρας στερλίνας. Ὁ λόρδος Βήσκονφλδ ὅστις εἶχε ἐν ἐλδκλήρον σειράν δωματίων, ἐπλήρωσε 1,200 λίρας. Πλὴν καταλλήλου δωρεᾶς διαταχθεῖσις καὶ σημειωθεῖσις ἐν τῷ λογαριασμῷ διὰ τοὺς ὑπηρετάς, οὗτος ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναχωρῶν 50 λίρας στερλίνας.

* * Οἱ τὸ βρετανικὸν παράσημον τῆς περικνημίδος φέροντες ἀριθμοῦνται εἰς 48. Εἰς τούτων εἶναι καὶ ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Γεώργιος.

* * Παρὰ διακεκριμένου ἱατροῦ συνιστάται εἰς τοὺς λουομένους ἢ ἐμπραξίς διὰ βάμβακος τῶν ὠτων· διότι παρατηρήθη ὅτι ἐν θεραπευτηρίῳ τῶν ὠτων ἑκατοντάδες κάθε ἐποχῆν ἐπισκέπτονται τὸ κατὰστημα βλαβέντες ἐκ τῶν λουτρῶν.

* * Κινέζος τις ἐκ Canton, Γιῶν-Σχυ-γῆ καλούμενος συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ὡς ἀντιποιοῦμενος ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κίνας. Ἡ κατ' αὐτοῦ τιμωρία ἔσται θάνατος διὰ βραδείας βασάνου. Συνελήφθη δὲ ὁμοῦ μετὰ τῆς συζύγου του, τῆς μητρὸς, τῶν ὑπηρετῶν καὶ λοιπῆς ἀκολουθίας ἐν ὄλῳ 21 πρόσωπα.

* * Ἡ ὀρθόδοξος Ῥωσία ἀριθμεῖ 56,700,600 ὀπαδοῦς. Ἐκ τούτων 28,215,097 εἶναι ἄρρενες καὶ 28,486,563 θήλειαι.

* * Κύνες ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ τῆς Ἀμερικῆς. Ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ ἕκαστος κάτοχος κυνὸς ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ φόρον, εἰς ἀπόδειξιν τῆς πληρωμῆς τοῦ ὀποῖου λαμβάνει παρὰ τοῦ εἰσπράκτορος μικρὸν μετάλλιον ἐλασμα ὅπερ προσκολλᾷ περὶ τὸν λαμβὸν τοῦ ζώου. Καθσκάστην δὲ ἀμάξιον περιτρέχει τὰς ὁδοὺς, καὶ δύο ἐπ' αὐτοῦ συλλαμβάνουσι καὶ αἰχμαλωτίζουσι τοὺς μὴ φέροντας τὴν ἐνδείξιν ταύτην κύνας. Κατὰ τὸ ἀπελθόν ἔτος 4511 κύνες ἀδέσποτοι ἢ μᾶλλον μὴ πληρώσαντες φόρον συνελήφθησαν. Ἐκ προστίμων συνήχθησαν 958 λίραι. Ὁ φόρος δὲ ὁ εἰσπραχθεὶς ἀνήλθεν εἰς τὸ ποσὸν 7800 λιρῶν.

* * Προϋπολογισμὸς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν

τ ης 'Αμερικης. Η έπομένη είναι ή κατά προσέγγι-
 σιν έκθεσις των οικονομικών των 'Ην. Πολιτειών διά τή
 ετος τή λήξαν τή 30 'Ιουνίου [v]. Τα έσοδα εισί 258,001,
 818 δολ. Έκ των τελωνείων τή δημόσιον εισέπραξε 129,
 897,344, εκ δέ άμέσων φόρων 110,200,956. Τα έξοδα μή
 συμπεριλαμβανομένου τού τόκου επί τού χρέους, ανέρχον-
 ται εις 135,620,617. Ο επί τού χρέους τόκος ανέρχεται
 εις 100,000,000 περίπου. Τό επί των έξόδων περίσσευμα
 των έσόδων, ήτοι 23,000,000 δολάρια άπαιρώθη εις έλάτ-
 τωσιν τού χρέους. Τό δημόσιον ταμείον περιέχει 197,415,
 133 εις μέταλλον. Περί τά 17,000,000 δολ. εις χρωμα-
 φκ εξηργώσασε τή δημόσιον διαρκούντος τού έτους.

* * Το γουάνο, ως γνωστόν, είναι δραστήριον άπισμα
 διά τούς άγρους, είναι δέ ή κόπρος πτηνών στιβασθείσα έν
 πολλαίς κοιλάσι τής Περουβίας έξ άμνημονεύτων χρόνων,
 έξ ης δέ τή κράτος τούτο μεγάλην έχει πρόσδοτον. Έκ τού
 γουάνου τούτου έξάγεται εις μέν τήν 'Αγγλίαν περί τούς
 400,000 τόνους κατ' έτος εις δέ τάς 'Ην. Πολιτείας τής
 'Αμερικης 100,000.

* * Λέγεται ότι όταν ή Σάχης τής Περσίας διέτριβεν
 έν Παρισίους έλαβεν 5,400 επιστολάς εκ παντός μέρους τής
 Γαλλίας και ίδια εκ Παρισίων. Πάσαι αύται περιείχον αι-
 τήσεις διά χρήματα από πενήτηντα μέχρι τριών εκατομ-
 μυρίων φράγκ. αι αίτιαι τούτων αίτήσεων ήσαν ποικίλαι·
 τινές εξήτουν συνδρομήν, άλλοι εξήτουν παρ' αύτου να τοίς
 ανοίξη στάδιον· κατά τινα γαλλικήν εφημερίδα τή σύνολον
 των αίτουμένων ποσών άνήρχετο εις 50,000,000 φρ.

* * Η πρόσδος τής οινοποιίας έν Καλιφορνία έχει ως έ-
 ζηξ. Έν έτει 1859, έγένοντο 500,000 γαλλόνα· τώ 1869,
 1,000,000· τώ 1872, 3,000,000· τώ 1875, 7,000,000·
 τώ 1876, 10,000,000· τώ 1877, 8,000,000.

* * Κατά τάς στατιστικάς έν τοίς σχολείοις των 'Ην.
 Πολιτειών τής 'Αμερικης εισί καταγεγραμμένοι 8,000,000
 μαθηταί. Καθεκάστην φοιτώσι κατά μέσον όρον 4,500,000.
 Ο κατά μέσον όρον πληθυσμός δ' από 6 και 16 έτών ήλι-
 κίας ανέρχεται εις 10,500,000.

* * Αι βιβλιοθήκαι τής Βοστώνης περιέχουσιν έν συνό-
 λω 600,000 τόμους.

* * Λέγεται ότι άνεκαλύφθη άρτίως έν Καλιφορνία μέγα
 μεταλλείον λευκοσίδηρου άπέρ θέλει καταστήσει έν τή χώρα
 ταύτη νέαν πηγήν πλούτου. Ο λευκοσίδηρος είναι πολυ-
 ζήτητος, παράγεται δέ εις λίαν περιωρισμένην ποσότητα.
 Αι 'Ην. Πολιτείαι εισάγουσιν εκ τού μετάλλου τούτου ά-
 ξίας μέχρις 95,000,000 φρ.

Λόγος Αιτήματος Θ.

Σατανάς—'Ανάς.

"Έλυσαν αυτό οι κκ. Ι. Α. Γρηγοριάδης και Π. Δούκας.

Λόγος Γρίφου 5.

Μη—δ—εν—υς—υμρ—ωρα—νοαι—δυσις.

«Μηδενί συμφορά όνειδίσεις.»

"Έλυσαν δ' αυτόν οι κκ. Ι. Α. Γρηγοριάδης, Δ. Ι. Π.,
 Χ. Θ. Δ., Ι. Κ. Μηλιακώνας, Δ. Ν. Μελισσιδης, Κωνσταντί-

νος Γ. Χρηστοφής, Δημήτριος Γ. Μεταξής, Πάτροκλος Δ.
 Παλαμηδής, Ευστ. Γ. Φάρος και Π. Δούκας, Ν. Παπακων-
 σταντής, Δ. Τριπακόπουλος.

ΑΙΝΙΓΜΑ Γ.

"Ημην πρό πολλών αιώνων, βσιλεύς τού κόσμου όλου
 Κι' από τού ενός τής γης σας, μέχρι τού έτέρου πόλου.
 'Αλλά βρέφος γεννηθέν εκτός άντρου ενός όρου
 Μοί άπήρσε τήν δέξαν τήν τιάραν και τούς φόρους
 'Επολέμησα γενναίως, πολόν χρόνον, δέκα έτη
 Πλήν καταβληθείς ή τάλας έφυγον και φεύγω έτι
 'Εάν όμως δύο ψηφία βγάλης από τ' όνομά μου
 Στους άγρους εύθως με βλέψεις να πλανή τή βήματα του
 Ζών δηλαδή, με κάμνεις. Ούδεις όμως μή μ' υβρίσει
 Γιατί έχω κ' εγώ άπαξ, πρό αιώνων όμιλήσει.

ΚΙΣΣΑΒΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Είς τή Γραφείον τής ΑΘΗΝΑΙΔΟΣ εύρίσκονται τή έξης
 Περιοδικά: 'Ο Α' Τόμος τής 'Αθηναϊδος φρ. 2, ή Β' φρ. 3.

«LECTURES ILLUSTREES POUR LES ENFANTS»
 εκδιδόμενον έν Λωσάνη τής 'Ελβετίας εις φυλλάδιον 16 σε-
 λίδων κατά μήνα και κοσμούμενον διά 4 ή 5 ώραιστάτων
 εικόνων. Τιμή συνδρομής έτησίαις προπληρωτέας φρ. 2,50.

«L'AMI DE LA MAISON» μηνιαίον περιοδικόν εκδιδόμε-
 νον έν Παρισίαις εις μέγα φύλλον κοσμούμενον διά τριών
 εικόνων ών ή μία καλύπτει όλόκληρον τήν πρώτην σελίδα.
 Τιμή συνδρομής φρ. 3.

«CHILDREN'S FRIEND — CHILDREN'S PRIZE και
 «CHILD'S COMPANION» 'Αγγλικά περιοδικά εκδιδόμενα
 έν Λονδίνω εις φυλλάδια 16 σελίδων κατά μήνα και κοσμού-
 μενα δι' ώραιστάτων εικόνων. Τιμή έτησίαις συνδρομής έκά-
 στου φρ. 2,50.

«INFANT'S MAGAZINE» μηνιαίον περιοδικόν εκ σελί-
 δων 16 κοσμούμενον διά 14 εικόνων. Πρός χρήσιν μικρών
 παιδιών. Τιμή συνδρομής φρ. 2,50.

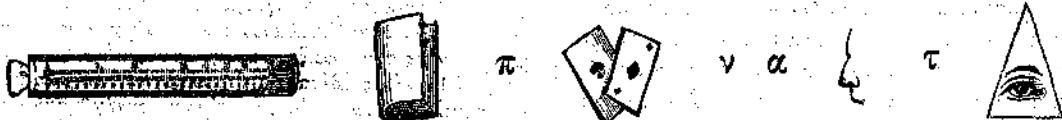
ΣΗΜ. 'Επίσης εύρίσκονται και βιβλία 'Αγγλικά και
 Γαλλικά κομφώς δεδεμένα.

'Εν Κωνσταντινουπόλει συνδρομηται έγγραφοται εις τή
 Βιβλιοδετεϊον Κ. Α. Γεράρδου, οδός Γιοργαν-
 τζίλαρ αριθ. 100.

Τό Τυπογραφείον τής ΑΘΗ-
 ΝΑΙΔΟΣ πεπλουτισμένον με χα-
 ρακτήρας νέους, ελληνικούς και ευρωπαϊκούς
 των Παρισίων, αναλαμβάνει επί μετρίαις τι-
 μαίς τήν εκτύπωσιν συγγραμμάτων, προσκλη-
 τηρίων, επισκεπτηρίων, αποδείξεων, λογαρια-
 σμών, αγγελιών, νεκροσίμων, η. εκτυπουμέ-
 νων μετά μεγίστης φιλοκαλίας και παντός
 χρώματος και μελάνης.

ΓΡΙΦΟΣ 6.

'Ιλιάς 'Οδύσσεια

Δ. ΡΩΜΑΙΝΗΣ.